

ACTE DE SIGNATURA DE L'ADHESIÓ DE LA FEDERACIÓ D'ASSOCIACIONS DE GENT GRAN DE CATALUNYA A LA XECAT

Palau del Parlament, 22 de febrer de 2010

Si m'ho permeten, després de la signatura del conseller i el senyor Cugat, unes paraules per acabar aquest acte.

Honorable conseller, senyores diputades, senyor secretari d'Acció Ciutadana, president de la Federació d'Associacions de Gent Gran de Catalunya, vicepresident de la Federació d'Ateneus, presidenta de la Federació de Voluntariat Social, representants del departament, senyores i senyors, hi ha idees, hi ha frases, que de tant que es repeteixen de vegades sembla que perdin el contingut. És aquella sensació que de vegades tenim quan escoltem algú, que l'escoltes, l'escoltes, l'escoltes, i al final dius: "Però què ha acabat dient?" I això, per desgràcia, als representants polítics és fàcil que ens passi.

I segur que aquella apel·lació que es fa a la necessitat d'adaptar-se als canvis, als nous temps, l'han sentit més d'una vegada, i més de dues, i més de deu. I potser també de vegades passa que de tant dir-ho ningú no n'acaba fent cas. De tan repetida sembla una frase buida. Però aquesta és de les frases menys buides que hi ha en política. En aquests moments és una frase que és plena de significat, la necessitat d'adaptar-se als canvis, als nous temps. No solament és una necessitat, sinó que en molts casos és urgent, i no pel fet de repetir-ho deixa de ser veritat.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Ernest Benach i Pascual
President

En aquests moments vivim en un entorn de grans transformacions, que a més de ser grans transformacions s'esdevenen a gran velocitat. Per tant, ignorar-les, deixar-les enrere, el que provoca és que tots plegats siguem menys eficients. És absolutament indispensable modernitzar-se. Adaptar-se als canvis és, per tant, una exigència del nostre temps.

I també, que quedi clar, no és cap objectiu difús, no és cap idea abstracta. En cap cas. Té una traducció concreta en mesures, en innovacions, que afecten directament la forma amb què fem les coses, en la capacitat de respondre, de relacionar-nos, d'actuar.

Al Parlament ho hem intentat fer els darrers anys. Ho hem intentat fer, ho fem, i jo crec que no podem parar de fer-ho. Hem introduït de manera cada vegada més important l'ús de les noves tecnologies en la nostra activitat, en l'activitat de les diputades i els diputats perquè puguin fer bé la seva feina, però també en l'activitat de la institució perquè sigui més eficient. Ho hem fet també perquè la ciutadania, que en definitiva és la veritable protagonista de la política que es fa en aquesta casa, pugui conèixer en detall el que es fa en aquesta institució. No solament conèixer-ho en detall, sinó que cada vegada més hi pugui dir la seva.

Per tant, tot plegat ens porta a una situació, a un món, en què cada vegada té un paper més rellevant la xarxa, la xarxa en el sentit més figurat de la paraula. I en el nostre cas és molt important que aquesta xarxa serveixi perquè la persona que ocupa aquí un càrrec institucional, un càrrec electe, tingui contacte amb les persones que representa, i perquè els ciutadans i les ciutadanes tinguin facilitat per arribar als seus

càrrecs electes. No es tracta que els qui van votar una llista recordin la llista que van votar o recordin un cartell de campanya electoral. Es tracta que també vegin la persona que hi ha treballant aquí, la persona que treballa precisament per ells, i, per tant, que s'hi puguin comunicar. Aquest és l'autèntic sentit de la xarxa.

Amb aquesta finalitat hem fet tot un seguit d'actuacions: el Canal Parlament, el web del Parlament, el Parlament 2.0, etcètera, que en definitiva són mesures que ens han permès crear la nostra Xecat, la del Parlament.

Què hem fet, en definitiva? Aprofitar les possibilitats que ens donen les noves eines del segle XXI, perquè, com deia abans, tot en el món canvia, i el parlamentarisme també canvia. Per tant, hem de ser capaços no sé si d'inventar, descobrir o plantejar el parlamentarisme del segle XXI, que és diferent del parlamentarisme del segle XX, segur. I, per tant, tenim aquesta obligació, en aquests moments, entre altres coses perquè la creació de xarxes és una obvietat, funciona i fa funcionar la societat. I això ens permet sumar forces, col·laborar, aprofitar les noves tecnologies de la informació i la comunicació, i per tant permet compartir informació, permet gestionar-la i permet consultar-la des de qualsevol lloc en qualsevol moment.

L'acte d'avui és un acte solemne. És un acte institucional i és un acte d'una iniciativa que precisament respon a tot això que els deia. És a dir, al Parlament hem fet tot aquest esforç convençuts que l'havíem de fer, però quan el conseller em va plantejar la possibilitat de fer aquest acte avui aquí em va semblar especialment encertat, perquè precisament és

avançar en la mateixa direcció. Per tant, hi insisteixo: aquest és un acte solemne, institucional, però d'una iniciativa que a més compartim.

La Xecat penso també que és un pas concret de modernització, d'adaptació als nous temps, i, com ja s'ha explicat, en aquest cas amb relació als molts equipaments cívics, en el sentit més ampli de la paraula, que té aquest país.

Per tant, permetin-me que faci una cosa potser poc habitual, però que jo crec que és necessària i que ens hauríem d'acostumar tots plegats a fer-la més sovint, que és reconèixer també les coses que es fan bé. Sovint la política s'identifica o es vincula a la crítica permanent: "No s'ha fet bé, això", "que malament que funciona tot plegat", "tot és un desastre"... Seria un error ser acrítics, seria un error gravíssim. Hem de saber què es fa bé i què no es fa bé, i les coses que no es fan bé també s'han de dir. Però avui som davant d'una cosa que s'ha fet bé. I, per tant, jo, avui i aquí, vull reconèixer públicament la feina que fan el conseller de Governació i Administracions Públiques del govern de Catalunya i el seu equip a l'hora de vertebrar la xarxa d'equipaments del nostre país mitjançant la Xecat, perquè és un exemple de modernització, és un exemple d'adaptació als nous temps, que permetrà, segur, millorar l'ús i el rendiment dels recursos i dels equipaments.

I dic això perquè crec sincerament que en els temps que corren, en els temps que vivim, no solament és necessari que hi hagi bones notícies i que passin coses positives, sinó que és necessari avançar justament en aquesta direcció.

Penso que la iniciativa que vostès han presentat avui contribueix a l'objectiu aquest de potenciar valors –el conseller n'ha parlat–, valors propis d'aquest país, valors com la convivència i la participació, valors que són necessaris perquè Catalunya pugui sortir de la crisi que vivim, justament, i valors que són indispensables per plantejar la Catalunya real del segle XXI. És una iniciativa que reforça el treball, el molt i bon treball que es fa des de la societat civil –un altre dels valors importants que tenim en aquest país i que no el repetim prou sovint, perquè aquest país té una societat civil que no solament és el nervi de la nació, sinó que moltes vegades també n'és l'ànima, i per tant és bo que ho reconeguem–, en aquest cas concret amb una entitat que és activa, que és compromesa, com la Fatec.

L'adhesió de la Federació d'Associacions de Gent Gran de Catalunya, que, hi insisteixo, té un paper destacat i central en el que és la vida social del nostre país, és un exemple del que han de ser aquests nous temps de col·laboració, de sumar forces, i és evident que amb la Fatec la xarxa veurà reforçada la seva tasca, al mateix temps que reforçarà la mateixa federació. És un fet d'anada i de tornada. Tots plegats hi col·laborem, tots plegats hi participem.

Finalment, voldria afegir que els actes institucionals com el d'avui són sempre un reconeixement, fins i tot a vegades un reconeixement especial, de la importància d'alguna mesura, d'algun acord, d'alguna iniciativa, d'alguna cosa concreta que ha passat. I aquest, el d'avui, ho és pel que representa i també pel que és.

Moltes gràcies.